

Ürperten kavram: İdam-ı ebedi

Samsun'dan okuyucumuz: “Asa-yı Musa'da, sefâhet, haram, itikatsızlık ve fıskta devam edenlerin, tevbe etmemesi halinde ya idam-ı ebedî (âhirete inanmayanlara) veya daimî ve karanlık haps-i münferit (beka-i ruha inanan ve sefahatte gidenlere) ve şekavet-i ebediye ilâmını alacakları beyan ediliyor. Burada geçen idam-ı ebedî ve haps-i münferit nedir? Ebedî yokluk mudur? Ebedî yokluk var mıdır?”

Kabir hayatı haktır ve gerçektir. Allah'ın adaletinin, hak edenlerle ilgili bir tecellisi olarak, kabir azabı haktır ve gerçektir. Peygamber Efendimiz (asm), kabir azabından Allah'a sığınmamızı tavsiye etmiştir.

Zeyd bin Sâbit (ra) anlatmıştır: “Peygamber Efendimiz (asm) Neccâr oğullarına ait bir bahçe içinde kendi katırı üzerinde bulunduğu sırada biz de beraberinde idik. Katır birdenbire ürktü ve yoldan saptı. Nerede ise Peygamber Efendimizi (asm) yere atacaktı. Orada beş altı tane kabir vardı. Peygamber Efendimiz (asm): “Bu kabirlerin sahiplerini kim tanıyor?” diye sordu. Bir adam: “Ben tanıyorum!” dedi. Peygamberimiz (asm): “Bunlar ne zaman öldüler?” buyurdu. O kimse: “Müşriklik devrinde öldüler.” dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (asm): “Şüphesiz bunlar kabirleri içinde imtihana tabi tutuluyorlar! Şâyet ölülerinizi gömmeği terk etmeniz endişesi bende mevcut olmasaydı, bu kabristandan işitmekte olduğum kabir azabından birazını sizlere de işittirmesini Allah'tan niyaz ederdim.” buyurdu. Sonra yüzünü bize döndürüp: “Ateş azabından Allah'a sığınınız!” buyurdu. Sahabeler (ra): “Ateş azabından Allah'a sığınınız!” dediler. Peygamberimiz (asm): “Kabir azabından Allah'a sığınınız!” buyurdu. Sahabeler (ra): “Kabir azabından Allah'a sığınınız!” dediler. Peygamber Efendimiz (asm): “Görünür görünmez fitnelerden Allah'a sığınınız!” buyurdu. Sahabeler (ra): “Görünür görünmez fitnelerden Allah'a sığınınız!” dediler. Peygamber Efendimiz (asm): “Deccal fitnesinden Allah'a sığınınız!” buyurdu. Sahabeler (ra): “Deccal fitnesinden Allah'a sığınınız!” dediler.” 1

Kabir azabı genellikle, günahımız ve amelimiz cinsinden gelir. “Herkes

kazandıklarına rehindir.” 2 Âyeti cezanın amel cinsinden geleceğini haber veriyor. Meselâ öldükten sonraki hayatı inkâr eden kişi, bu inkârına ceza olarak, öldükten sonra birdenbire yokluk kuyusuna düşer, ebedî yokluğu tadar. Onun cezası, sanki yokmuş gibi yokluğu iliklerine kadar hissetmesidir. Çünkü o yokluğa inanmıştır. Fakat bu bir ceza türü olduğu için, bu kişinin sürekli yok olması söz konusu olmaz; bu ceza dirilişe kadar sürer. Dirilişte bu kişi herkesle birlikte yeniden yaratılır.

Nitekim gerçekte îdamın ve sırf yokluğun bulunmadığını, ölümün ise bir yok oluş olmadığını bildiren³ Bedüzzaman Hazretlerinin; burada bahsettiği “îdam-ı ebedî”, âhireti inkâr etme ve öldükten sonra yokluğu kabul etme fiilinin kabir hayatına yansımış bir tür ceza şeklinden başka bir şey değildir. Başka bir ifadeyle bu, âhret hayatına inanmayan ve ölümü yokluk sayan inkârcılar için verilmiş “ameli cinsinden” bir kabir azabıdır. Çünkü öyle bildiği için, cezası olarak da aynısını görecektir.⁴

Saîd Nursî Hazretlerinin, âhirete iman ettiği halde âhirete hazırlanmayan ve kötülüklerini sürdürenlerin kabir hâli olarak bahsettiği “haps-i ebedî ve bütün dostlardan tecrit demek olan haps-i münferit” ise; kabri bilen ve inanan; fakat inandığı gibi amel etmeyenlerin göreceği bir kabir muamelesidir.⁵

Kur’ân’ın: “Sûr üflendiği zaman, kabirlerinden Rab’lerine doğru koşarak çıkarlar!” 6 âyeti ve sâir yüzlerce âyetle haber verdiği umûmî diriliş, büyük hesap, büyük muhâkeme, İlâhî yargılama ve daha sonra Cennet ve Cehennem tarzında devam edecek olan “ebedî hayat” ise inanan-inanmayan bütün insanları kapsamaktadır. Bedüzzaman Hazretleri, gerçekte îdam-ı ebedînin olmadığını, Cehennemin bütün dehşetiyle var oluşunun, bin derece ebedî yokluktan daha hayırlı olduğunu, hatta Cehennemin kâfirlere de bir nevi merhamet olduğunu; çünkü Cehennemin büyük bir şer olan yokluk değil, büyük bir hayır olan varlıktan ibâret olduğunu söylüyor.⁷

Cenâb-ı Hak, ehl-i îmanı kabir azabından ve Cehennem ateşinden muhafaza buyursun, âmin.

*

Dua

Ey Hami-i Rahim! Dünyanın afetinden Sana sığınırım. Ölümün sekeratından Sana Sığınırım! Kabrin sıkıntısından Sana Sığınırım. Mahşerin hesabından Sana Sığınırım! Adaletinden merhametine sığınırım! Gazabından rahmetine sığınırım! Narından nuruna sığınırım! Bizi narınla yakma, nurunla haşret! Âmin!

Dipnotlar:

1. Müslim, 2867.

2.Tûr Sûresi, 52/21.

3. Mektûbât, 13, 221, 278.
4. Sözlür, s. 131.
5. Sözlür, s. 131.
6. Yâsîn Sûresi, 36/51.
7. Asâ-yı Mûsâ, 43; Şuâlar, 207.